

Anonimizuota versija

C-489/20–1

Byla C-489/20

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2020 m. spalio 2 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lietuva)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. rugsėjo 30 d.

Pareiškėjas:

UB

Atsakovė:

Kauno teritorinė muitinė

Administracinė byla [OMISSIS]

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

NUTARTIS

2020 m. rugsėjo 30 d.

[OMISSIS]

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, [OMISSIS] [teisėjų pavardės] teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjo UB apeliacinį skundą dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo 2018 m. spalio 30 d. sprendimo administracinėje byloje pagal pareiškėjo UB skundą atsakovui Kauno teritorinei muitinei (trečiasis suinteresuotas asmuo – Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos) dėl sprendimų panaikinimo.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė:

I.

1. Byloje nagrinėjamas mokestinis ginčas tarp pareiškėjo UB (toliau – ir pareiškėjas) ir atsakovo Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – ir Departamentas) kilo dėl Kauno teritorinės muitinės (vietos mokesčių administratoriaus) 2018 m. kovo 21 d. sprendim[o] Nr. 8PM190020 „Dėl mokestinės prievolės muitinėje apskaičiavimo“ (toliau – ir ginčijamas sprendimas), kuriuo pareiškėjui apskaičiuoti akcizas ir importo pridėtinės vertės mokestis (toliau – ir PVM) bei šių mokesčių delspinigiai.

Teisinis pagrindas. Sąjungos teisė

2. 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – ir Sąjungos muitinės kodeksas), 79 straipsnio („Skolos muitinei atsiradimas dėl reikalavimų nesilaikymo“) 1 dalies a punktas, be kita ko, įtvirtina, kad „importo skola muitinei, susijusi su prekėmis, apmokestinamomis importo maitu, atsiranda, jei neįvykdoma <...> bent viena iš maitų teisės aktuose nustatytų pareigų, susijusių su ne Sąjungos prekių įvežimu į Sąjungos maitų teritoriją <...>.“
3. Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio („Skolos muitinei išnykimas“) 1 dalies e punktas nustato, kad „<...> importo arba eksporto skola muitinei išnyksta kiekvienu iš šių atvejų: <...> kai importo arba eksporto maitu apmokestinamos prekės konfiskuojamos arba kai jos sulaikomos ir tuo pat metu arba vėliau konfiskuojamos<...>.“
4. Sąjungos muitinės kodekso 198 straipsnio („Priemonės, kurių turi imtis muitinė“) 1 dalies a punktas įtvirtina, kad „muitinė imasi visų būtinų disponavimo prekėmis priemonių, įskaitant konfiskavimą ir pardavimą ar sunaikinimą, <...> jei nebuvo įvykdyta bent viena iš maitų teisės aktuose nustatytų pareigų, susijusių su ne Sąjungos prekių įvežimu į Sąjungos maitų teritoriją, arba prekės buvo nuslėptos nuo muitinės priežiūros <...>.“

(orig. p. 2)

5. 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvos 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinan[čios] Direktyvą 92/12/EEB (toliau – ir Akcizų direktyva), 2 straipsnio b punktas nustato, kad „akcizais apmokestinamos prekės yra apmokestinamos <...> jų importo į Bendrijos teritoriją metu.“
6. „Prievolė apskaičiuoti akcizus atsiranda išleidimo vartoti metu ir išleidimo vartoti valstybėje narėje“ (Akcizų direktyvos 7 str. 1 d.).

7. Akcizų direktyvos 7 straipsnio 2 dalis, be kita ko, nustato, kad „šios direktyvos tikslais, „išleidimas vartoti“ – bet kuris iš toliau nurodytų atvejų: <...>
 - d) akcizais apmokestinamų prekių importas, įskaitant neteisėtą importą, išskyrus atvejus, kai akcizais apmokestinamoms prekėms jas importavus nedelsiant pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas.“
8. 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (toliau – ir PVM direktyva) 2 straipsnio 1 dalies d punktas įtvirtina, kad „PVM objektas yra <...> prekių importas <...>.“
9. „Apmokestinimo momentas įvyksta ir prievolė apskaičiuoti PVM atsiranda tada, kai prekės yra importuotos“ (PVM direktyvos 70 str.).

Teisinis pagrindas. Nacionalinė teisė

10. Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 93 straipsnio („Mokestinės prievolės pasibaigimas“) 2 dalies 3 punktas (2004 m. balandžio 13 d. įstatymo Nr. IX-2112 redakcija) nustatė, kad „muitinės administruojamų mokesčių mokestinė prievolė <...> taip pat pasibaigia <...>, jeigu prekės sulaikomos *jų neteisėto įvežimo metu* ir tuo pačiu metu arba vėliau konfiskuojamos.“
11. Aptariant pasikeitusį nacionalinio įstatymų leidėjo požiūrį į prievolės mokėti akcizą ir importo PVM pasibaigimo momentą, paminėtina, kad 2017 m. sausio 1 d. minėta Mokesčių administravimo įstatymo 93 straipsnio 2 dalis [OMISSIS] neteko galios ir įsigaliojo šios nacionalinės teisės aktų nuostatos, be kita ko, priimtos atsižvelgiant į Sąjungos muitinės kodeksą:
 - Lietuvos Respublikos akcizų įstatymo 20 straipsnio 2 dalis (2016 m. lapkričio 3 d. įstatym[o] Nr. XII-2696 redakcija), nustatanti, kad „prievolė mokėti akcizus muitinei *mutatis mutandis* išnyksta Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies d–g punktuose nustatytais atvejais <...>“;
 - Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 121 straipsnio 2 dalis (2016 m. lapkričio 3 d. įstatymo Nr. XII-2697 redakcija), nustatanti, kad „prievolė mokėti importo PVM muitinei *mutatis mutandis* išnyksta Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies d–g punktuose nustatytais atvejais <...>“.

Reikšmingos faktinės aplinkybės

12. Pareiškėjas, veikdamas bendrininkų grupėje, organizavo akcizais apmokestinamų prekių neteisėtą įvežimą (kontrabandą) iš Baltarusijos į Lietuvos teritoriją – 2016 m. rugsėjo 22 d. nuošalioje vietoje per valstybės sieną buvo permesta ir perimta 6000 pakelių cigarečių (toliau – ir ginčo prekės). Kiek vėliau automobilis, kuriuo valstybės teritorijoje buvo gabenamos šios prekės, buvo priverstinai sustabdytas pasienio pareigūnų, o automobilyje rastos cigaretės – sulaikytos.

13. Baudžiamojoje byloje priimtu Vilniaus apygardos teismo 2017 m. sausio 23 d. baudžiamuoju įsakymu pareiškėjas pripažintas kaltu padaręs nusikalstamą veiką, numatytą nacionaliniame baudžiamajame įstatyme, jam skirta 16 947 Eur bauda, taip pat buvo nuspręsta konfiskuoti ginčo prek[e]s ir nurodyta kompetentingoms institucijoms jas sunaikinti.
14. Kauno teritorinė muitinė, atsižvelgdama į šį baudžiamąjį įsakymą, ginčijamu sprendimu pareiškėją (solidariai su kitais asmenimis) pripažino skolininku muitinei ir įregistravo mokestinę prievolę – 10 237 Eur akcizo ir 2 679 Eur importo PVM bei, atitinkamai, 1 674 Eur ir 438 Eur šių mokesčių delspinigių. Pažymėtina, kad, vadovaudamasis Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies e punktu, šis vietos mokesčių administratorius pareiškėjui importo muto skolos muitinei neapskaičiavo ir neregistravo (laik[ė], kad skola muitinei išnyko).

(orig. p. 3)

15. Išnagrinėjęs pareiškėjo skundą Departamentas 2018 m. gegužės 9 d. sprendimu Nr. 1A-199 patvirtino Kauno teritorinės muitinės sprendimą.
16. Pareiškėjas su skundu kreipėsi į Vilniaus apygardos administracinį teismą, be kita ko, iš esmės laikydamasis pozicijos, kad esant Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytam skolos muitinei išnykimo pagrindui, išnyko ir jo prievolė mokėti akcizą bei importo PVM už neteisėtai į Sąjungos muitų teritoriją įvežtas ginčo prekes. Šią nuomonę pareiškėjas, be kita ko, grindė Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – ir Teisingumo Teismas) 2010 m. balandžio 29 d. sprendime byloje *Dansk Transport og Logistik*, C-230/08, EU:C:2010:231 (toliau – ir Sprendimas *Dansk Transport og Logistik*), pateiktais išaiškinimais.
17. Vilniaus apygardos administracinis teismas 2018 m. spalio 30 d. sprendimu pareiškėjo skundą atmetė kaip nepagrįstą. Šis teismas, be kita ko, vertino, kad Sąjungos muitinės kodeksas nereglamentuoja prievolės mokėti akcizą ir (ar) importo PVM išnykimo pagrindų, o atsisakydamas vertinti pareiškėjo argumentus dėl Sprendime *Dansk Transport og Logistik* pateiktų išaiškinimų – iš esmės nurodė, kad šis Teisingumo Teismo sprendimas priimtas aiškinant 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2913/92, nustatantį Bendrijos muitinės kodeksą (toliau – ir Bendrijos muitinės kodeksas), kurio nuostatos nagrinėjamu atveju nėra aktualios.
18. Nesutikdamas su tokiu pirmosios instancijos teismo sprendimu pareiškėjas padavė apeliacinį skundą Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a:

II.

19. Byloje kyla klausimas dėl Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies e punkto, Akcizų direktyvos 2 straipsnio b punkto ir 7 straipsnio 1 dalies bei PVM direktyvos 2 straipsnio 1 dalies d punkto ir 70 straipsnio aiškinimo. Todėl yra reikalinga kreiptis [i] Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą [OMISSIS] [Nacionalinės proceso teisės nuostata].
20. Konkrečiai kyla klausimai dėl pareiškėjo prievolės mokėti akcizą ir (ar) importo PVM už neteisėtai įvežtas ir vėliau sulaikytas bei konfiskuotas akcizais apmokestinamas prekes, kai skola muitinei išnyko Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies e punkto pagrindu.

Dėl Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies e punkto turinio

21. Pirmiausia būtina įsitikinti, kad prekių sulaikymas ir vėlesnis jų konfiskavimas tokiais aplinkybėmis, kokios susiklostė nagrinėjamu atveju, yra pagrindas skolai muitinei išnykti pagal Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies e punktą. Iš tiesų pripažinus, kad ginčo atvejis nepatenka į šios Sąjungos muitinės kodekso nuostatos taikymo sritį, klausimas dėl pareiškėjo atleidimo nuo akcizo ir importo PVM mokėjimo aptariamam pagrindu taptų nebeaktualus.
22. Viena vertus, lingvistiškai aptariama Sąjungos muitinės kodekso nuostata yra aiški – skola muitinei išnyksta, „kai <...> prekės konfiskuojamos arba kai jos sulaikomos ir tuo pat metu arba vėliau konfiskuojamos <...>“. Skirtingai nuo jau nebegaliojančio Bendrijos muitinės kodekso 233 straipsnio pirmos pastraipos d punkto („jeigu prekės <...> sulaikomos *jų neteisėto įvežimo metu* ir tuo pat metu arba vėliau konfiskuojamos“), Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies e punkte nėra eksplacitiškai nurodytas prekių sulaikymo momentas. Tai leidžia teigti, jog aptariamoje nuostatoje minimas prekių sulaikymo momentas nėra reikšmingas ir skola muitinei aptariamam pagrindu išnyksta, kai, be kita ko, jos sulaikomos jau jas neteisėtai įvežus į Sąjungos muitų teritoriją (sulaikomos už zonos, kurioje yra pirmoji minėtoje teritorijoje esanti muitinės įstaiga, ribų).
23. Kita vertus, Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies e punkte numatytas prekių sulaikymas ir konfiskavimas yra skolos muitinei išnykimo priežastis, kuri turi būti aiškinama siaurai (šiuo klausimu žr. Teisingumo Teismo 2009 m. balandžio 2 d. sprendimo byloje *Elshani*, C-230/08, EU:C:2010:231 (toliau – ir Sprendimas *Elshani*), 30 punktą). Be to, aiškindamas skolos muitinei išnykimo (**orig. p. 4**) pagrindus nustatančias Sąjungos teisės taisykles, Teisingumo Teismas yra akcentavęs būtinybę: apsaugoti Sąjungos nuosavus išteklius (šiuo klausimu žr. 2002 m. lapkričio 14 d. sprendimo byloje *SPKR*, C-112/01, EU:C:2002:663, 31 punktą; 2011 m. vasario 17 d. sprendimo byloje *Berel ir kt.*, C-78/10, EU:C:2011:93, 46 punktą)[,] užtikrinti, kad neteisėtai į Sąjungos muitų teritoriją įvežtos prekės, remiantis konkurencijos normomis, negalėtų padaryti neigiamo poveikio Sąjungos prekėms (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Elshani* 29 punktą). Šie tikslai minimi ir Sąjungos muitinės kodekso 3 straipsnyje.

24. Šiais aspektais pastebėtina, kad, kaip jau yra akcentuota Sprendimo *Dansk Transport og Logistik* 52 punkte, „pats neteisėtai įvežtų prekių buvimas [Sajungos] muitų teritorijoje jau kelia didelę riziką, kad šios prekės pateks į valstybių narių rinkas ir kad joms palikus zoną, kurioje yra pirmoji minėtoje teritorijoje esanti muitinės įstaiga, yra labai nedidelė tikimybė, kad muitinės įstaiga atsitiktinai jas atras vykdydama pasirinktinius patikrinimus <...>.“ Maža to, šios Nutarties 22 punkte nurodytas formalus (lingvistinis) požiūris taip pat reikštų, kad aptariamam pagrindu skola muitinei išnyksta ir tuo atveju, kai sulaikomos ir konfiskuojamos, pavyzdžiui, po neteisėto įvežimo jau perleistos, parduotos ar kitoje ekonominėje veikloje panaudotos prekės, t. y. skola muitinei išnyktų, be kita ko, sulaikius ir konfiskavus jau į valstybių narių rinkas patekusias ir net ekonominėje sandorių grandinėje panaudotas (t. y. su Sąjungos prekėmis konkuravusias) prekes. Tokiu atveju muitinės atsisakymas išieškoti muitą už konfiskuotas prekes iš esmės lemtų, kad neteisėtai įvežę prekes asmenys išsaugotų su Sąjungos teise nesuderinamą naudą (pvz., konkurencinį pranašumą kainos ir (ar) pajamų aspektu kitų (sąžiningų) ūkio subjektų atžvilgiu), o tai, manytina, yra, be kita ko, nesuderinama su Sąjungos muitinės kodekso 3 straipsnio b punkte nurodytu tikslu apsaugoti Sąjungą nuo nesąžiningos ir neteisėtos prekybos.
25. Todėl pirmiausia Teisingumo Teismo pasiteirautina, ar Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies e punktas turi būti aiškinamas taip, kad skola muitinei išnyksta, kai tokiu atveju, koks yra nagrinėjamas šioje byloje, kontrabandinės prekės sulaikomos ir vėliau konfiskuojamos po to, kai jos jau buvo neteisėtai įvežtos į Sąjungos muitų teritoriją.

Dėl prievolės mokėti akcizą ir (ar) importo PVM išnykimo

26. Teigiamai atsakius į prieš tai nurodytą klausimą, nagrinėjamu atveju kyla klausimas dėl aplinkybės, jog pareiškėjo skola muitinei už ginčo prekes išnyko Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies e punkto pagrindu reiškia jo prievolę mokėti akcizą ir (ar) importo PVM už šias neteisėtai į Sąjungos muitų teritoriją įvežtas kontrabandines prekes.
27. Šiuo klausimu pareiškėjas akcentuoja, jog Sprendimo *Dansk Transport og Logistik* 84 ir 98 punktuose, atsizvelgdamas į (1) maito mokesčių ir akcizų panašumus dėl to, kad jie atsiranda importavus prekes į Bendrijos teritoriją ir paskui jas išleidus į valstybių narių rinką, (2) bei apmokestinimo maito mokesčiu ir importo PVM momento ir tų mokesčių mokėtinumo panašumus, Teisingumo Teismas, siekdamas užtikrinti nuoseklų Bendrijos (Sąjungos) teisės aktų aiškinimą, pripažino, kad *akcizas ir PVM išnyksta tokiomis pačiomis aplinkybėmis kaip ir maito mokesčiai* (taikomi tokie patys prievolių išnykimo pagrindai).
28. Atskirai paminėtina, kad iš šios Nutarties 11 punkte nurodytų teisės aktų *travaux préparatoires* galima manyti, kad šios nacionalinės nuostatos, susijusios su prievolės mokėti akcizą ir importo PVM pasibaigimu, įtvirtintos taip pat laikantis pozicijos, kad skolos muitinei išnykimas pagal Sąjungos muitinės kodekso

- 124 straipsnio 1 dalies d-g punktus implikuoja ir prievolės mokėti muitinės administruojamus akcizą ir PVM už importuotas prekes pasibaigimą.
29. Tačiau teisėjų kolegijai kyla abejonių, ar toks pats (Sprendimo *Dansk Transport og Logistik* 84 ir 98 punktuose nurodytas) vertinimas gali būti taikomas Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies e punkto atveju, kai kontrabandinės prekės, kaip yra nagrinėjamu atveju, yra sulaikomos ne muitinės įstaigoje, o jau Sąjungos muitų (valstybės narės) teritorijoje.
 30. Iš tiesų Sprendime *Dansk Transport og Logistik* Teisingumo Teismas pateiktą vertinimą iš esmės siejo su Bendrijos muitinės kodekso 202 [straipsnio] ir 233 straipsnio pirmos pastraipos d punkto taikymu, pagal kuriuos skola muitinei išnyksta, tik jei neteisėtai į Bendrijos muitų teritoriją įvežtos (**orig. p. 5**) prekės sulaikomos prieš minėtų prekių išvežimą iš pirmosios šioje teritorijoje esančios muitinės įstaigos (šiuo klausimu taip pat žr. minėto Sprendimo *Elshani* 38 punktą).
 31. Kaip matyti iš Sprendimo *Dansk Transport og Logistik* turinio, ypač jo 73, 74, 84–86, 91–93, 98 ir 99 punktų, prievolių išnykimo aspektu akcizo ir (importo) PVM panašumas su muto mokesčiais iš esmės buvo grindžiamas apmokestinimo momento neatsiradimu (vertinimu, kad prekės nelaikomos importuotomis apmokestinimo tikslais) atveju, kai prekės sulaikomos prieš joms paliekant zoną, kurioje yra pirmoji muitinės įstaiga, esanti Bendrijos (Sąjungos) muitų teritorijoje.
 32. Nepaisant minėtų apmokestinimo muitų, akcizų ir importo PVM panašumų (šiuo klausimu taip pat žr. Teisingumo Teismo 1984 m. vasario 28 d. sprendimo byloje *Einberger*, 294/82, EU:C:1984:81, 18 punktą; 2013 m. liepos 11 d. sprendimo byloje *Harry Winston*, C-273/12, EU:C:2013:466, 41 punktą.; 2019 m. liepos 10 d. sprendimo byloje *Federal Express Corporation*, C-26/18, EU:C:2019:579, 41 punktą), Akcizų direktyvoje ir PVM direktyvoje nėra nuostatų, kurios kalbėtų apie šių mokesčių prievolių išnykimą neteisėto kontrabandinių prekių įvežimo (išleidimo vartoti) bei vėlesnio jų sulaikymo ir konfiskavimo atvejais.
 33. Minėta, kad pagal Akcizų direktyvos 7 straipsnio 1 dalį prievolė apskaičiuoti akcizus atsiranda išleidimo vartoti momentu ir išleidimo vartoti valstybėje narėje. Pagal šio straipsnio 2 dalies d punktą „išleidimas vartoti“ suprantamas kaip „akcizais apmokestinamų prekių importas, įskaitant neteisėtą importą, išskyrus atvejus, kai akcizais apmokestinamoms prekėms jas importavus *nedelsiant* pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas.“ Primintina, kad Teisingumo Teismas 2018 m. vasario 8 d. sprendimo byloje *Komisija prieš Graikiją*, C-590/16, EU:C:2018:77 (toliau – ir Sprendimas *Komisija / Graikija*), 45 punkte jau yra nurodęs, jog sąvokos „išleidimas“ ir „išleidimas vartoti“, kuriomis apibrėžiamas momentas, kai atsiranda prievolė apskaičiuoti akcizus, turi būti aiškinamos vienodai visose valstybėse narėse.
 34. Teisingumo Teismas, aiškindamas 1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyvos 92/12/EEB dėl bendros tvarkos, susijusios su akcizais

apmokestinamais produktais, ir jų laikymu, judėjimu ir kontrole nuostatas, jau yra nusprendęs, kad įvykus apmokestinimo akcizu momentui („išleidus vartoti“) prievolė mokėti akcizą išlieka net jei atitinkamos akcizais apmokestinamos prekės yra sulaikomos ir vėliau konfiskuojamos (Sprendimo *Dansk Transport og Logistik* 80, 84 ir 85 punktus.). Savo ruožtu teisėjų kolegija nemano, kad kitaip turėtų būti aiškinamos šiuo metu galiojančios Akcizų direktyvos nuostatos, ar kad naujos Sąjungos muitinės kodekso taisyklės dėl skolos muitinei išnykimo galėtų suponuoti kitokį vertinimą.

35. Taigi kadangi pagal Akcizų direktyvos 7 straipsnio 1 dalį prievolė apskaičiuoti akcizus atsiranda šiuo konkrečiu momentu, manytina, kad neteisėtai įvežtų kontrabandinių prekių neapmokestinimas akcizais prieštarautų šiai nuostatai (pagal analogiją, pvz., žr. Sprendimo *Komisija /Graikija* 46 ir 56 punktus.). Todėl galima pagrįstai manyti, jog aplinkybė, kad po akcizais apmokestinamų prekių „išleidimo vartoti“, jos yra sulaikomos ir vėliau konfiskuojamos, nepaneigia ir negali paneigti aptariamam apmokestinimo momentu atsiradusios prievolės sumokėti akcizą už šias prekes.
36. Iš esmės identišškai vertintinos ir PVM direktyvos nuostatos – neteisėtai į Sąjungos muitų teritoriją įvežtų kontrabandinių prekių sulaikymas ir vėlesnis jų konfiskavimas nepaneigia prievolės sumokėti (importo) PVM už šias prekes (šiuo klausimu pagal analogiją žr. Sprendimo *Dansk Transport og Logistik* 91, 92 ir 94 punktus).
37. Iš tiesų nagrinėjamu atveju ginčo prekės buvo išleistos į Sąjungos ekonominę apyvartą, todėl galėjo būti vartojamos, dėl ko įvyko apmokestinimo PVM momentas (šiuo klausimu, pvz., žr. Teisingumo Teismo 2016 m. birželio 2 d. sprendimo sujungtose bylose *Eurogate Distribution ir DHL Hub Leipzig*, C-226/14 ir C-228/14, EU:C:2016:405, 65 punktą; 2017 m. birželio 1 d. sprendimo byloje *Wallenborn Transports*, C-571/15, EU:C:2017:417, 54 punktą).
38. Šiomis aplinkybėmis bei įvertinus tai, jog įstatymų leidėjas nacionalinėje teisėje iš esmės laikosi kitokios pozicijos, Teisingumo Teismui taip pat pateiktinas klausimas, ar Akcizų direktyvos 2 straipsnio b punktas ir 7 straipsnio 1 dalis bei PVM direktyvos 2 straipsnio 1 dalies d punktas ir 70 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad prievolė mokėti akcizą ir (ar) PVM **neišnyksta** atveju, kai, kaip yra nagrinėjamoje byloje, kontrabandinės prekės sulaikomos ir vėliau konfiskuojamos po to, kai (**orig. p. 6**) jos buvo neteisėtai įvežtos į Sąjungos muitų teritoriją, net jei skola muitinei išnyko Sąjungos muitinės kodekso 124 straipsnio 1 dalies e punkte numatytu pagrindu.

III.

39. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra galutinės instancijos teismas administracinėms byloms [OMISSIS], todėl iškilus Europos Sąjungos institucijų priimtų teisės aktų aiškinimo klausimui, kurį išnagrinėti būtina, kad sprendimas

byloje būtų priimtas, jis privalo kreiptis į Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą (SESV 267 straipsnio 3 dalis [OMISSIS]).

40. Šiomis aplinkybėmis, siekiant išsklaidyti kilusias abejones dėl ginčo teisiniams santykiams aktualių Europos Sąjungos teisės normų aiškinimo bei taikymo, yra tikslinga kreiptis į Teisingumo Teismą su prašymu išaiškinti aptartas Sąjungos taisykles. Atsakymas į šios Nutarties rezoliucinėje dalyje nurodytus klausimus turėtų esminę reikšmę nagrinėjamai bylai, nes sudarytų prielaidas, be kita ko, užtikrinant Sąjungos teisės viršenybę, nedviprasmiškai ir aiškiai nuspręsti dėl pareiškėjo pareigos mokėti akcizą ir importo PVM bei su šiais mokesčiais susijusias sumas už ginčo prekes, taip pat sudarytų prielaidas vienodai nacionalinių teismų praktikai.

Vadovaudamasi tuo, kas išdėstyta pirmiau [OMISSIS] [nuorodos į kreipimosi teisinį pagrindą] [OMISSIS] teisėjų kolegija

n u t a r i a:

[OMISSIS] [procesinis klausimas]

Kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą šiais byloje reikšmingais klausimais:

1. Ar 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas [OMISSIS] 124 straipsnio 1 dalies e punktas turi būti aiškinamas taip, kad skola muitinei išnyksta, kai tokiu atveju, koks yra nagrinėjamas šioje byloje, kontrabandinės prekės buvo sulaikytos ir vėliau konfiskuotos po to, kai jos jau buvo neteisėtai įvežtos į Sąjungos muitų teritoriją (išleistos vartoti)?

2. Teigiamai atsakius į pirmą klausimą, ar 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvos 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinančios Direktyvą 92/12/EEB, 2 straipsnio b punktas ir 7 straipsnio 1 dalis bei 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 2 straipsnio 1 dalies d punktas ir 70 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad prievolė mokėti akcizą ir (ar) PVM neišnyksta tuo atveju, kai, kaip yra nagrinėjamoje byloje, kontrabandinės prekės sulaikomos ir vėliau konfiskuojamos po to, kai jos jau buvo neteisėtai įvežtos į Sąjungos muitų teritoriją (išleistos vartoti), net jei skola muitinei išnyko Reglamento (ES) Nr. 952/2013 124 straipsnio 1 dalies e punkte numatytu pagrindu?

Nagrinėjamą administracinę bylą sustabdyti iki bus gautas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo prejudicinis sprendimas.

[OMISSIS] [procesinis klausimas ir teisėjų pavardės]